

[...]

30.091/II/PF

[...]

Mijnheer de Directeur,

Ter zitting van 2 juli 1998 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Voeren werd ingediend tegen de VMVW omdat die hem een volledig in het Nederlands gestelde factuur heeft gestuurd, terwijl, volgens de klager, zijn taalaanhorigheid bekend was.

o

o o

Bij brief van 26 mei 1998, referte 4/6172834149531/001, hebt u het volgende meegedeeld:

“Omdat de klant ons nooit zijn taalaanhorigheid heeft medegedeeld en omdat in die omstandigheden als officiële taal het Nederlands moet gebruikt worden in bestuurszaken, hebben wij aan de bovengenoemde persoon op 3 april 1998 inderdaad een Nederlandstalige factuur gestuurd.

Ter staving van het feit dat de heer Happart ons niet te kennen heeft gegeven alle documenten in het Frans te willen ontvangen, zenden wij u als bijlage een kopie van het door de klant ondertekende formulier “overdracht contract”.

2.

Anderzijds zullen wij vanaf heden alle documenten die bestemd zijn voor de heer Happart in het Frans verzenden.(...)”.

o

o o

De gewestelijke directie Limburg van de VMVW is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 34, § 1, a, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), d.w.z. een gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten met een speciale taalregeling of met verschillende regelingen uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel gevestigd is in hetzelfde gebied.

Artikel 34, § 1, 4de lid, van de SWT bepaalt dat in zijn betrekkingen met een particulier, bovengenoemde gewestelijke dienst de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier.

Artikel 12, 3de lid, van de SWT bepaalt dat in de taalgrensgemeenten, de diensten zich tot de particulieren wenden in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Wanneer de dienst de taalaanhorigheid van die particulieren niet kent, is er evenwel reden om het vermoeden “juris tantum” toe te passen, nl. dat de taal van de particulier die is van het gebied waar hij woont.

Aangezien u beweert dat de klager zijn taalaanhorigheid niet heeft meegedeeld, en hij een Nederlandstalig contract van overdracht heeft ingevuld, is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar niet gegrond is.

Dit advies wordt meegedeeld aan de heer Louis TOBBACK, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, alsook aan de klager.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

[...]